

ماجرای شیء نورانی مرموز چه بود؟

شیء نورانی در آسمان خراسان

دو روز پیش یکم اسفند، حدود ساعت ۷ بعد از ظهر بود که عکس ها و ویدئوهایی از پرواز یک شیء مرموز در آسمان کشورمان، در شبکه های مجازی منتشر شد. آنچه در این ویدئوها دیده می شود، یک شیء نورانی کروی و دنباله دار است که از آن دود خارج می شود و بعد از چند دقیقه حرکت، ارتفاع خود را افزایش می دهد و ناپدید می شود. این شیء مرموز در شهرهای مختلف رویت شده است. خبرگزاری فارس می نویسد این شیء پرنده یا نوری خیره کننده از سمت شمال شهر رویدر از توابع شهرستان

خمیر در استان هرگز حرکت کرده و به سمت جنوب این شهر رفت و در انتها از دیدگان مردم ناپدید شد. این خبرگزاری، همچنین از دیده شدن شیء نورانی در آسمان زنجان خبر داده است. پاره، تبریز، ارومیه، برخی نقاط استان مرکزی، گیلان، مازندران و گلستان از جمله نقاط دیگری هستند که این شیء نورانی ناشناس، در آسمانشان دیده شده است. در حالی که مردم از دیدن این شیء متعجب هستند و هنوز گزارشی رسمی درباره آن اعلام نشده، بعضی رسانه ها واکنش هایی نسبت به این ماجرا نشان داده اند. روزنامه «هفت صبح» با یادآوری اتفاقات مشابه در سال های گذشته می نویسد، انجام مأموریت های موشکی، بازمانده های مربوط به پرتاب موشک های نظامی و تخلیه سوخت موشک های فضایی از جمله دلایل مشاهده شدن اشیای نوری در آسمان است. به طور مثال منشاء شیء نورانی که در سال ۹۱ در آسمان ایران مشاهده شد، آزمایش موشک بالستیک روسی بود و اما درباره اتفاق دو روز گذشته، هفت صبح توضیح می دهد: «دقیقا نیم ساعت پیش از مشاهده شیء نورانی در آسمان ایران، شرکت فضایی خصوصی اسپیس ایکس، موشک فالکون ۹ را با محموله ای به نام درآگون با موفقیت راهی فضا کرد. موشک فالکون ۹ که دو مرحله ای است، ساعت ۱۴ و ۳۹ دقیقه گرینویچ (ساعت ۱۸ و ۹ دقیقه به وقت ایران)، کرانه شرقی ساحلی آمریکا را به سوی مدار می فرستاد که از حوالی آسمان ایران می گذشت. جدایی محموله بی سر نشین درآگون از مرحله دوم موشک فالکون ۹ به مقصد ایستگاه فضایی بین المللی، حوالی ده دقیقه بعد از پرتاب انجام شد و محموله درآگون یک دقیقه بعد از آن با باز کردن صفحه های خورشیدی راهی مقصد اصلی خود شد اما خبری مبنی بر سر نوشت مرحله دوم این موشک مخیره نشد؛ مرحله ای که به وقت ایران، ساعت ۱۸ و ۲۰ دقیقه عملا به کار خود پایان داده بود؛ درست ۲۰ دقیقه مانده به رصد هاله نورانی در آسمان ایران. این طبقه از موشک ها برای کاهش ریسک بازگشت و سوختن در جو، خود به تخلیه سوخت باقی مانده در لایه های بالایی جو اقدام می کنند و بدین ترتیب هاله ای محو در آسمان پدیدار می شود. اطلاعات و گمانه زنی ها درباره منشأ و هویت شیء نورانی آسمان کشورمان تا زمان تنظیم این پرونده در همین حد باقی ماند.

با انتشار تصاویری از یک شیء نورانی، دوباره بحث یوفوها داغ شده

فضایی ها در کمین اند؟

گرفت. یک شیء نورانی در آسمان بعضی شهرهای ایران دیده شد و ویدئوهایی از آن در فضای مجازی منتشر شد؛ ویدئوهایی که پر بود از حیرت و تعجب و البته حدسیات و اظهار نظرهای عجیب و غریب. در این پرونده ضمن پرداختن به اتفاق دو روز قبل و روشن کردن ابهامات آن، به تعریف یوفو، دلایلی که نباید گزارش مشاهده یوفوها را باور کرد و برخی نمونه های مشاهده اشیای نوری پرنده در آسمان ایران و دنیا پرداخته ایم. با ما همراه باشید.

آهان پس آن نور عجیبی که دیشب دیدم کار خودشان است! آن شیء گردی که عکسش را دیدم هم حتما سفینه شان است! دیدن و شنیدن درباره چیزهای ناشناخته، به طور معمول مارا به افسانه سازی و شایعه پراکنی تشویق می کند. افسانه هایی که می تواند سرگرم مان کند اما کمکی به فهم حقیقت نمی کند. اتفاقی که پیشش، یکم اسفند، در آسمان ایران هم رخ داد، از همین ماجراهایی بود که خیلی زود گمانه زنی ها و شایعه پراکنی های زیادی اطرافش شکل

«شیء مرموزی شبیه بشقاب پرنده در آسمان دیده شد»، «رویت شیء نورانی مرموز خبر از توطئه فضایی ها می دهد»، «عملیات تعقیب و گریز در آسمان برای به دام انداختن سفینه فضایی، بی نتیجه ماند» یوفو، بشقاب پرنده، سفینه، پرنده ناشناس. این ها یعنی دلمان می خواهد بدانیم آن بالا چه خبر است؟ فضایی ها وجود دارند یا نه؟ اگر وجود دارند آیا از وجود ما با خبرند؟ اگر از وجود ما با خبرند، آیا دنبال راهی برای برقراری ارتباط با ما هستند؟

بشقاب پرنده هیجان انگیزتر است یا شیء نورانی مرموز؟

پدیده های ناشناخته که کمتر با آن ها مواجه می شویم می توانند هم باعث کنجکاوی ما باشند هم عامل ترس. به طور کلی هر عامل ناشناخته ای ترس ما را برمی انگیزد، مگر این که احساس کنیم عامل ترس به رغم ناشناخته بودن و غیر قابل پیش بینی بودنش خطر مشخصی برای ما ندارد و مربوط به خانه و محله و شهر ما نیست. وقتی پدیده ناشناخته ای در سطح گسترده ظاهر شود و خطری هم متوجه ما نکند ترس به یک کنجکاوی جدی و حتی عمومی تبدیل می شود و حتی بستری خواهد بود برای پروبال دادن به ماجرا و ظهور شایعات جالب و گاهی بامزه. یکی از این پدیده های جالب که به شکل فراگیر از کودکی تا بزرگسالی به آن علاقه نشان می دهیم، ارتباط با بیگانگان فضایی، حیات در دیگر نقاط کهکشان و در شکل ساده تر، مشاهده اشیای نورانی در آسمان است که گاهی وجود و حضورشان را بر اساس علاقه و رویا پردازی مان به یوفوها مرتبط می کنیم تا ماجرا برایمان شیرین تر شود؛ حتما می دانید که «یوفو» یک چور هابی اسم مخفف ماشین پرنده ناشناخته است و بشقاب پرنده (یوفو) و شیء نورانی دو چیز کاملا متفاوت هستند. یوفو به طور مشخص شیء پرنده ای است که قابل تشخیص است و در حال پرواز. البته هر گزارش مبنی بر رویت یوفو به معنای تأیید وجود یک شیء پرنده با فناوری ناشناخته نیست؛ بیشتر یوفوها در واقع بالون های هواشناسی، ابرهایی با اشکال خاص، خطای دید و لئو... هستند. خیلی وقت ها هم که پای تقلب در میان است. به طور معمول یوفوها توسط عده کمی دیده می شوند و از آن ها عکس گرفته می شود و بعد هم ناپدید می شوند اما اشیای نوری شبیه یک ماشین مجهز به فناوری پروازی نیستند، مرز و ظاهر و جنسشان مشخص نیست و به طور معمول توسط عده زیادی هم دیده می شوند؛ ضمن این که وجود مرموزی شان بعد از چند وقت رمزگشایی می شوند و هر بار مشخص می شود یک پدیده جوی یا نجومی و... منشاء ماجرا بوده است. آن چه که به تا زگی در آسمان کشور دیده شده در حقیقت یک شیء نورانی بوده نه یوفو. برخلاف یوفوها که نهاد های رسمی و اجتماع عمومی وجودشان را تأیید نمی کند، اشیای نورانی در بیشتر مواقع غیر قابل انکار هستند اما ربط دادنشان به موجودات بیگانه و فناوری های فرابشری منطقی نیست. به طور معمول بشقاب پرنده ها با این که کمتر رویت می شوند و تصاویرشان هم محدودتر است، هیجان انگیزتر هستند که این موضوع به خاطر شکل ظاهری آن هاست که انگار از فناوری فرابشری برخوردارند. البته فرق چندانی ندارد با یوفو سر و کار داشته باشیم یا شیء نورانی مرموز، یک پرنده ناشناخته را در آسمان ببینیم یا جحشی از نور که موجودیتش قابل تشخیص نیست، در مواجهه با این مسائل باید اخبار را از منابع دسته اول و تأیید شده بگیریم، هر حرفی را باور نکنیم و حتی اگر باور کردیم در انتقالش به دیگران با طمانینه رفتار کنیم. در چنین وضعیتی به محض پخش شدن خبر، تمام پدیده های جوی و نجومی که تا دیروز می دیدیم و از کنارشان راحت رد می شدیم می شود یک بشقاب پرنده بالقوه و ابزاری برای پخش بیشتر شایعه یا خیر.

نمونه ای از شیء نورانی مرموز

چرا گزارش رویت یوفو کم شده؟

برخی از مردم با دیدن شهاب سنگ ها یا اشیای نورانی که هر کدام توضیح و توجیه خاص خودشان را دارند، به یاد بشقاب پرنده و داستان آدم فضایی های ساکن در سیاره های دیگر می افتند. در حالی که در بسیاری موارد، این اشیای نورانی، موشک های پرتاب شده توسط هواپیما، ماهواره های برخاسته از زمین، قطعات شهاب سنگ خرد شده که با انعکاس نور خورشید روشن دیده می شوند، ابرهای ارتفاع پایین که توسط خورشید روشن شده اند، طبقات موشک های حامل نور به رنگ های مختلف حاصل از سوختن ماهواره ها در جو، گلوله های منور نظامی، هواپیماهایی که فرود آمدنشان را علامت می دهند و... است. منتها انکار گاهی دوست

داریم عجیب ترین، پیچیده ترین و هیجان انگیزترین توجیهات را برای وجود حضور اشیای پرنده سرگردان در آسمان بیابوریم؛ بشقاب پرنده موجودات فضایی ادعاهایی که اتفاقا در سال ها و روز هایی که دوربین های عکاسی محدود بود و امکان عکاسی در لحظه برای هر کسی فراهم نبود، پرتنگ تر و با دلیل و مدارک بیشتری همراه بود و این سال ها که زن و مرد و پیر و جوان، به واسطه تلفن های همراه، هر کدام به یک دوربین با کیفیت مجهز هستند، کمتر مطرح می شود؛ نکته ای که می تواند شک و تردیدمان را نسبت به ادعاهای قبلی برانگیزد. البته تأکید می کنیم منظور از یوفو تمام اشیای نوری نیست بلکه اجسام پرنده ای است که حکم بشقاب پرنده را دارد.

تاریخچه مشاهده اشیای نورانی ناشناخته در آسمان کشورمان از آسمان ایران چه خبر؟

شاید باورش برایتان سخت باشد که یکی از مشهورترین و معتبرترین گزارش های جهانی درباره رویت اشیای نورانی سرگردان، مربوط به ایران است که در ۲۹ شهریور ۱۳۵۵ در شمیران تهران اتفاق افتاد. این گزارش به دلایل مختلف، یکی از قابل اعتمادترین گزارش ها درباره یوفوهاست. هم به این دلیل که اشخاص متعددی از مردم گرفته تا خلبانان و متصدیان برج مراقبت فرودگاه تهران، آن را دیده بودند و هم به این دلیل که علاوه بر ادا بر برج مراقبت، ماهواره نظامی DSP ایالات متحده هم حرکتش را ثبت کرده بود.

کمتر از ۲ سال بعد از این ماجرا در مهر ماه ۱۳۵۷ پسری ۱۶ ساله به نام «جمشید صیادپور» در شیراز، عکس هایی از اشیای ناشناخته نورانی ثبت می کند که آن هم در آرشو عکس های تاریخ یوفوها ماندگار می شود.

۲۶ و ۲۵ فروردین ماه ۱۳۸۳، خبرگزاری های معتبر ایرانی خبر از مشاهده یک شیء ناشناس نورانی در آسمان مشکین شهر و اردبیل دادند. صدا و سیما هم بلافاصله تصاویری که یک دوربین آماتور از این اجرام ثبت کرده بود، پخش کرد. خبرگزاری ایرنا هم در کمتر از ۲۲ ساعت، بیش از ۶ خبر از رویت این اشیای در آسمان شهرهای مختلف ایران از مشکین شهر و اردبیل گرفته تا گنبد کاووس، تبریز، مشهد، اشنویه، سندرچ و... منتشر کرد.

۱۸ خرداد ۱۳۹۱ هم گزارشی مبنی بر مشاهده یک شیء نورانی به مدت ۱۰ دقیقه در ضلع شمالی آسمان گنبد کاووس گزارش شد که ابتدا به شکل یک حباب روشن بود، سپس این حباب به دو قسمت شد و در آخر به صورت غباری آسمان را فرا گرفت و ناگهان ناپدید شد و با فاصله کمی در شهرهای تبریز،

از ترس تاشوخی

واکنش کاربران فضای مجازی به مشاهده شیء نورانی در آسمان ایران

شیء نورانی که دو روز قبل در آسمان ایران دیده شد، از چشم کاربران شبکه های اجتماعی مجازی هم دور نماند و مثل همیشه، سوژه طنز و شوخی یا گمانه زنی های جدی شد. باهم برخی از این واکنش ها را مرور می کنیم.

- * مگه میشه یوفو بیاد و منو ببینه و نور خیره کننده شو بر روی من نیندازه و من رو نبره؟ نه آقا هلی شات بوده!
- * امشب موقع خواب، لباس پلو خوری هامو می پوشم. زشته با پیژامه ببرم فضا!
- * الان که قراره با یوفوها و آدم فضایی ها ملاقات کنیم، من چی بپوشم؟
- * ماموریت من توی آسمون تموم شده و الان همه دارن دنبالم می گردن!
- * فقط مونده بود فضایی ها هم تور ایران بذارن!
- * در پی دیده شدن یک شیء نورانی در آسمان کشور، کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال مهدی رحمتی دروازه بان استقلال و کمال کامیابی نیا بازیکن پرسپولیس رو چند جلسه دیگه محروم کرد! فیفا هم پنجره تابستانی نقل و انتقالات باشگاه های ایرانی رو بست. کی روش هم که معلومه استعفا داد دیگه!
- * عده ای از کاربران اینستاگرام هم با بارگذاری تصاویری نوشتند: «منظره دماوند با شیء نورانی، همین الان بپوی!»

منبع: باشگاه خبرنگاران جوان

نمونه ای از شیء نورانی مرموز